

— να καταδικάσει τον δικαιούχο του προσβαλλόμενου κοινοτικού σήματος στο σύνολο των μελλοντικών δικαστικών εξόδων της διαδικασίας αυτής και να καταβάλει στον προσφεύγοντα τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε μέχρι τώρα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η ακύρωση: Εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «BLUE JEANS GAS» για προϊόντα που υπάγονται στις κλάσεις 3, 9, 14 και 25 — Καταχωρισμένο με αριθμό 305050 κοινοτικό σήμα.

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Αιτούσα την ακύρωση του κοινοτικού σήματος: Ο προσφεύγων.

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: Η προβαλλόμενη αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας βασίζεται αφενός στην εφαρμογή των άρθρων 53, παράγραφος 1, στοιχεία α' και γ' 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' 53, παράγραφος 2' και 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, και αφετέρου στα καταχωρισμένα με αριθμούς 1594704 και 1627459 γαλλικά εικονιστικά σήματα «GAS- BIJOUX» και «BIJOUX -GAS» για προϊόντα των κλάσεων 14 και 25.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Εν μέρει ακύρωση του κοινοτικού σήματος.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Εν μέρει ακύρωση της απόφασεως του τμήματος ακυρώσεως, εν μέρει ακύρωση του κοινοτικού σήματος και απόρριψη της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας.

Προβαλλόμενοι λόγοι:

Παράβαση του άρθρου 56, παράγραφος 3 του κανονισμού 40/94 (νέο άρθρο 57, παράγραφος 3,) και του κανόνα 22, παράγραφοι 3 και 4 του κανονισμού 2868/95· παράβαση του άρθρου 15, παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού 40/94 και του άρθρου L714, παράγραφος 5, στοιχείο β' του γαλλικού κώδικα πνευματικής ιδιοκτησίας· παράβαση του άρθρου 73 του κανονισμού 40/94 (νέο άρθρο 75), καθόσον το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε διάφορες νομικές πλάνες και σε πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την απόδειξη της χρήσεως του προγενέστερου σήματος στην κλάση 25.

Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α' και του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 και παράβαση του άρθρου 53 του κανονισμού 40/94 και των διατάξεων της γαλλικής νομοθεσίας, άρθρα 2262 του Αστικού Κώδικα και L714, παράγραφος 3 του γαλλικού κώδικα πνευματικής ιδιοκτησίας, καθόσον η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών όσον αφορά τον κίνδυνο συγχύσεως είναι εσφαλμένη.

Παράβαση του άρθρου 74 του κανονισμού 40/94, καθόσον το τμήμα προσφυγών, αποφαινόμενο επί της συγκρίσεως των προϊόντων της κλάσεως 14, η οποία δεν αποτελούσε αντικείμενο της προσφυγής της οποίας επιλήφθηκε, αποφάνθηκε *ultra petita*.

Παράβαση του άρθρου 62, παράγραφος 1 του κανονισμού 40/94, καθόσον το τμήμα προσφυγών δεν μπορούσε να περιορίσει την έρευνά του μόνο στο προγενέστερο δικαίωμα που απορρέει από το σήμα με αριθ. 1594704, αφού αποφάσισε να ασκήσει τις αρμοδιότητες του τμήματος ακυρώσεως, ούτε να παραπέμψει την υπόθεση ενώπιον του τμήματος ακυρώσεως για να αποφανθεί επί των άλλων προβαλλόμενων δικαιωμάτων, τα οποία είχαν ήδη εξετασθεί.

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Φεβρουαρίου 2012 ο Willem Stols κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 13 Δεκεμβρίου 2011 στην υπόθεση F-51/08 RENV, Stols κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-95/12 P)

(2012/C 126/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Willem Stols (Halsteren, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues, A. Blot και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει την παρούσα αίτηση αναίρεσεως παραδεκτή·
- να αναιρέσει την απόφαση που εξέδωσε το πρώτο τμήμα του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις 13 Δεκεμβρίου 2011, επί της υποθέσεως F-51/08 RENV·
- να δεχτεί τα αιτήματα που προέβαλε πρωτοδικώς
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως του αναιρέσεως, ο ανααιρεσείων προβάλλει τους εξής λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από το γεγονός ότι το ΔΔΔ παραβίασε το δικαίωμα της Ένωσης κατά την εξέταση του πρώτου πρωτοδικώς προβληθέντος λόγου αντλούμενου από παράβαση του άρθρου 45, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ) των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως:

— χρησιμοποιώντας κριτήριο που δεν προβλέπει το άρθρο 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ (βλ. σκέψεις 46 και 47 της ανααιρεσιβαλλόμενης απόφασης)·

— αιτιολογώντας την απόφασή του ανεπαρκώς και θέτοντας υπό αμφισβήτηση την κατάταξη σε δύο ομάδες καθηκόντων όπως προβλέπει το άρθρο 5 του ΚΥΚ (βλ. σκέψεις 52 έως 54 της ανααιρεσιβαλλόμενης απόφασης) και

- καθιστώντας την αιτιολογία του πλημμελή λόγω ουσιαστικής ανακρίβειας και εκτιμώντας εσφαλμένως το κριτήριο της γλώσσας του άρθρου 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ (βλ. σκέψεις 50 και 51 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης).
- 2) Ο δεύτερος λόγος αναφέρεται αντλείται από το γεγονός ότι το ΔΔΔ, κατά την εξέταση του δεύτερου λόγου ακυρώσεως αντλούμενου από παράβαση του άρθρου 59, παράγραφος 1, του ΚΥΚ και από προσβολή της αρχής περί απαγορεύσεως των διακρίσεων, κατέληξε σε, κατ' ανάγκη, νομικώς εσφαλμένη κρίση απορρίπτοντας τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως ως αλυσιτελή, καθόσον ο πρώτος λόγος δεν είχε αποδειχθεί, ενώ είχε υποπέσει σε πολλά νομικά σφάλματα κρίνοντας ότι ο πρώτος λόγος δεν είχε στοιχειοθετηθεί (βλ. σκέψεις 59 και 60 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης).

Προσφυγή της 7ης Μαρτίου 2012 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-109/12)

(2012/C 126/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: A. Rubio González)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2011) 9990, της 22ας Δεκεμβρίου 2011, περί μειώσεως της χρηματοδοτικής συνδρομής του Ταμείου Συνοχής, που είχε αρχικώς εγκριθεί όσον αφορά τα εξής σχέδια: «Δράσεις που πρέπει να υλοποιηθούν στο πλαίσιο της αναπτύξεως της 2ης φάσεως του Ρυθμιστικού σχεδίου διαχειρίσεως των αστικών στερεών αποβλήτων της Αυτόνομης Κοινότητας της Εστρεμαδούρας» (CCI αρ. 2000.ES.16.C.PE.020), Αγωγοί υδάτων: «Cuenca media Getafe και Cuenca baja στην Arroyo Culebro (Δεκάνη του Τάγου — Εξυγίανση)» (CCI αρ. 2002.ES.16.C.PE.002), «Επιναχρησιμοποίηση επεξεργασμένων υδάτων για την άρδευση χώρων πρασίνου στη Santa Cruz de Tenerife» (CCI αρ. 2003.ES.16.C.PE.003) και «Τεχνική βοήθεια για τη σύνταξη μελέτης και την εκπόνηση του έργου ύδρευσης στην ένωση κοινοτήτων του Algodor» (CCI αρ. 2002.ES.16.C.PE.040),

- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής το προσφεύγον προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 3, του Κανονισμού (ΕΚ) 1386/2002, της Επιτροπής, της 29ης Ιουλίου 2002, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1164/94, του Συμβουλίου, όσον αφορά τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου και τη διαδικασία πραγματοποίησης των δημοσιονομικών διορθώσεων σε σχέση με τις ενισχύσεις που χορηγούνται στο πλαίσιο του Ταμείου Συνοχής, καθόσον μεταξύ της ακροάσεως και της λήψεως της αποφάσεως παρήλθε διάστημα άνω των τριών μηνών.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου Η του Παραρτήματος II του Κανονισμού (ΕΚ) 1164/94, του Συμβουλίου, της 16ης Μαΐου 1994, για την ίδρυση του Ταμείου Συνοχής⁽¹⁾, καθόσον η προβλεπόμενη από αυτό διαδικασία κινήθηκε χωρίς να έχουν πραγματοποιηθεί οι αναγκαίες επαληθεύσεις.
- 3) Ο τρίτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου Η του Παραρτήματος II του Κανονισμού (ΕΚ) 1164/94, του Συμβουλίου, της 16ης Μαΐου 1994, για την ίδρυση του Ταμείου Συνοχής, ελλείψει διαπιστώσεως που να αναιρεί τις δηλώσεις περί τερματισμού του σχεδίου.
- 4) Ο τέταρτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου Η του Παραρτήματος II του Κανονισμού (ΕΚ) 1164/94, του Συμβουλίου, της 16ης Μαΐου 1994, για την ίδρυση του Ταμείου Συνοχής, καθόσον δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη παρατυπιών.
- 5) Ο πέμπτος λόγος αφορά προσβολή της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης όσον αφορά το Σχέδιο CCI αρ. 2000.ES.16.C.PE.020, καθόσον η Επιτροπή εφάρμοσε, ως προς αυτό, κριτήρια που περιέχονται σε έγγραφο (Κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις σχετικές με δημόσιες συμβάσεις δημοσιονομικές διορθώσεις, που παρουσιάστηκαν στα κράτη μέλη κατά τη συνεδρίαση της Επιτροπής συντονισμού των Ταμείων της 28ης Νοεμβρίου 2007), το οποίο δεν είχε δημοσιευθεί κατά τον χρόνο που οι ισπανικές αρχές προσκόμισαν τα σχετικά με το υπόλοιπο έγγραφα αλλά 29 μήνες αργότερα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 130, 3, όπως τροποποιήθηκε από τον Κανονισμό (ΕΚ) 1264/1999, του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, ΕΕ L 161, σ. 57

Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2012 — Iranian Offshore Engineering & Construction κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-110/12)

(2012/C 126/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Iranian Offshore Engineering & Construction (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Uruticoechea και J. Iriarte Angel, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης